

หญิงเข้าใจเพราะเกิดปีมะเมีย

อาหารสมอง : วีรกร ตรีเศศ

ปีที่ 29 ฉบับที่ 1481

วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2552

หน้า 44

คนญี่ปุ่นเชื่อในเรื่องโชคลางไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าคนไทยนัก นับเป็นเวลาร้อยๆ ปีที่คนญี่ปุ่นเชื่อว่าหญิงที่เกิดปีมะเมีย (ปีม้า) มีทางโน้มที่จะเป็นคนฆ่าสามี ความเชื่อเช่นนี้ทำให้หญิงที่เกิดในปีเหล่านี้เป็นโสดมากกว่าปกติ

คนไทยเกิดมากก็มีปีเกิดสองปี ปี พ.ศ. ปกติและปีนักษัตร มักถูกถามว่าเกิดปีอะไรไล่ตั้งแต่มะเมีย (ม้า) มะแม (แพะ) วอก (ลิง) ระกา (ไก่) จอ (สุนัข) กุน (หมู) ชวด (หนู) ฉลู (วัว) ขาล (เสือ) เถาะ (กระต่าย) มะโรง (งูใหญ่) มะเส็ง (งูเล็ก)

คนในแถบเอเชียก็ใช้วงจรเกิด 12 ปีเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น จีน ไทย อินเดีย ฯลฯ และชนิดของสัตว์ก็เหมือนกันด้วย

ปีมะเมียเป็นเรื่องน่ากลัวสำหรับคนญี่ปุ่นมาเนิ่นนานจนแม้กระทั่งปัจจุบันมีหลักฐานว่าหญิงที่เกิดในปี ค.ศ.1906 (พ.ศ.2442) ซึ่งตรงกับปีมะเมีย ประสบความลำบาก หาสามีไม่ได้เพราะมีชายผู้ป่วยเป็นโรคปอดอยู่ไม่น้อย ความเชื่อนี้ฝังรากลึกมานานจนหญิงหลายคนประสบความสำเร็จแค่จนถึงกับฆ่าตัวตายก็มี

ถ้าหากเรียงปีมะเมียก็จะเป็นดังนี้ ค.ศ.1906 (พ.ศ. 2449) 1918 (2416) 1930 (2473) 1942 (2485) 1954 (2497) 1966 (2509) 1978 (2521) 1990 (2533) 2002 (2545) 2014 (2557)

พ่อแม่ญี่ปุ่นบางกลุ่มถึงจะไม่เชื่อเรื่องโชคลางนี้ก็จะพยายามไม่มีลูกสาวที่เกิดในปีเหล่านี้เพราะเกรงว่าลูกสาวจะประสบกับปัญหาการดำเนินชีวิตอย่างไม่เป็นธรรม และสำหรับพ่อแม่ผู้เชื่อก็จะไม่มีลูกในปีนี้เป็นอันขาด เพราะไม่รู้ว่าจะออกมาจะเป็นเพศชายหรือหญิง

มีการสำรวจและพบว่าในปี ค.ศ.1966 มีจำนวนเด็กเกิด 1.36 ล้านคน ซึ่งเป็นจำนวนที่ลดลงร้อยละ 25 จากจำนวนเด็กเกิด 1.82 ล้านคนในปีก่อนหน้า เหตุที่สถิติการเกิดของเด็กใน ค.ศ.1966 เป็นที่สนใจก็เพราะมีเหตุผลพิเศษที่จะกล่าวถึงต่อไป

ว่ากันว่าสำหรับผู้เชื่ออย่างจริงจังในเรื่องเด็กที่เกิดจะเป็นหญิงฆ่าสามีในอนาคตนั้น หากเกิดท้องและคาดว่าเด็กจะเกิดในปีมะเมียบางรายถึงกับทำแท้งก็มี โดยเฉพาะในยุคอุตสาหกรรมที่รัฐเพศเด็กในครรภ์ล่องหน้า

ตราบที่ยังมีประเพณีหญิงเป็นผู้ถูกขู่ขอโดยชาย โดยไม่สามารถ "รุก" เลือกชายเป็นสามีเยี่ยงคนอื่นได้ ความโชคร้ายของการเกิดในปีนี้ของหญิงญี่ปุ่นก็ยังคงอยู่ตราบที่ความเชื่อโชคลางในเรื่องนี้ยังไม่ลดลง

สมมุติว่าคนอินเดียมีความเชื่อเช่นนี้บ้าง หญิงก็รอดตัวไม่ลำบากเพราะหากเปิดหนังสือพิมพ์อินเดียของเมืองใหญ่ๆ ในวันอาทิตย์จะเห็นคำประกาศหาคู่ของหญิงพร้อมกับระดับการศึกษา อาชีพ สาขาที่เรียนจบ มหาวิทยาลัยที่จบ วรณะที่ประสงค์ (คนในเมืองจำนวนมากไม่แคร์เรื่องวรรณะ แคร์เรื่องฐานะมากกว่า) อายุ ตลอดจนสินสอดที่เสนอให้

กลไกตลาดของสินสอดทำงานอย่างเข้มแข็ง มีการระบุว่าหากจบแพทย์ วิศวะ MBA (เศรษฐศาสตร์ไม่มีใครระบุ) จากต่างประเทศ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง จะเสนอสินสอดให้ในระดับสูงเป็นพิเศษ (คุณอภิสิทธิ์ หากอยู่ในอินเดียน่าจะได้ราคา ดีมาก)

การที่หญิงอินเดียสามารถเลือกได้อย่างเสรีเช่นนี้ ถึงจะเกิดปีที่ว่ากันว่าโชคร้ายเพียงใด รับรองว่ามีคนแต่งงานด้วยแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัยตราบที่ข้อเสนอสินสอดอยู่ในระดับที่ไม่อาจปฏิเสธได้ (ขอใช้สำนวน Godfather ที่บอกว่าจะเสนอราคาให้ชนิดที่ไม่อาจปฏิเสธได้ซึ่งมีความหมายว่าหากไม่รับเงินก็รับความตายแทน)

ขอลกลับมาเรื่องการขึ้นคานทองของหญิงญี่ปุ่นที่เกิดปีมะเมียต่อ สำหรับคนที่เกิดปีมะเมีย ค.ศ.1966 ในปี

2008 นี้จะมีอายุ 42 ปี ถ้าสำรวจก็จะพบว่ามีส่วนของหญิงโสดมากกว่าหญิงที่เกิดในปีอื่นๆ

อย่างไรก็ดี มีหญิงคนหนึ่งที่เกิดในปี 1966 และไม่เป็นโสด หากเป็นแม่ที่ดังมากเพราะเป็นแม่ของเด็กชาย ผู้ซึ่งวันหนึ่งจะเป็นจักรพรรดิของญี่ปุ่น หญิงคนนี้เป็น Princess Kiko ลูกสาวของศาสตราจารย์ทางเศรษฐศาสตร์และเป็นชายาของ Prince Akishino พระอนุชาของรัชทายาทองค์ปัจจุบัน

เจ้าชายและเจ้าหญิงองค์นี้ทรงโปรดเมืองไทยเป็นพิเศษ เจ้าชายทรงศึกษาเรื่องปลาและเจ้าหญิงเคยศึกษาภาษาไทยด้วย ทั้งสองเป็นที่ชื่นชอบของคนญี่ปุ่นเพราะทรงมีความเป็นกันเอง และงานศึกษาเรื่องปลาของเจ้าชายเป็นประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ

ก่อนพระราชพิธีเสกสมรส ข้อมูลเรื่องเจ้าหญิงเกิดในปีมะเมียก็เป็นที่น่าทึ่ง สือญี่ปุ่นให้ความร่วมมือโดยไม่มีการเอ่ยถึงประเด็นโสดครั้งนี้

เมื่อพิจารณาหญิงญี่ปุ่นที่เกิดในปี 1966 ก็พบว่า มีดารา นักร้อง คนดังถึงกว่า 12 คน ทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิตโดยยังไม่มีคนใดคนหนึ่งเป็นฆาตกรฆ่าสามีเลย

ในไม่ช้าความเชื่ออันงมงายนี้คงจะหมดไป สิ่งที่จะทำให้หมดไปก็คือความจริงที่กลั่นมาจากวิชาสถิติที่แสดงให้เห็นว่าฆาตกรหญิงไม่ได้เกิดในปีมะเมียเป็นพิเศษแต่อย่างใด

สำหรับบ้านเรา มีชายไทยจำนวนไม่น้อยเป็นฆาตกรฆ่าภรรยาและรวมไปถึงลูกๆ ด้วยโดยไม่ได้ใช้อาวุธไม่ว่าจะเกิดในปีใด เพราะขาดวินัยความรับผิดชอบและวุฒิภาวะอย่างร้ายแรง ทำตัวเป็นขุนแผน มีเมียมีลูกแล้วก็ทิ้ง มีใหม่ไปเรื่อยๆ ชายเหล่านี้โดยแท้จริงแล้วกำลังบั่นทอนอนาคตชาติของเรา

เครื่องเคียงอาหารสมอง

จากการสังเกต เห็นว่ามีความเห็นแก่ตัวของผู้ค้าขายรายเล็กรายน้อยแพร่กระจายมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคและจะเป็นไปตามสุภาษิต "ซื้อกินไม่หมด คดกินไม่นาน" ในเวลาอันควรระหว่างนี้ก็รีบภัยต่อผู้บริโภคไปก่อน

"มีรถเข็นหรือซุ้มขายมะม่วงโช้วมะม่วงปอกแล้วชาน้ำกินและมีป้ายเขียนว่า "น้ำปลาหวานถูละ 10 บาท" ตัวเลข 10 บาทเห็นชัดเจน เมื่อเฉาะขายแล้วก็พบว่าถูละ 20-30 บาท ที่บอก 10 บาทนั้นคือราคาน้ำปลาหวาน ผู้ซื้อก็มักจะยอมเพราะขี้เกียจมีเรื่อง คิดว่าเสียรู้มันไป ผู้ขายก็ขายได้ไปเรื่อยๆ กับ "ผู้เสียรู้" ครั้งแรกและครั้งเดียว

"คล้ายเรื่องมะม่วง แต่เป็นป้ายราคาที่ไม่บอกต่อหน่วย น้ำหนักชัดเจน เช่น ขายเงาะ โดยมีป้ายเขียนว่า 20 บาทตัวโต และตัวเล็กๆ เขียนว่าต่อครึ่งกิโลกรัม คนซื้อก็ยอมนึกว่า 20 บาทต่อกิโลกรัม ก็เสียรู้ไปแบบเรื่องมะม่วงอีก

เรื่องเหล่านี้ถึงแม้จะเป็นเรื่องเงินเล็กๆ น้อยๆ ก็จริง แต่เป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ถ้าปล่อยไว้โดยไม่ทำอะไรมันจะแพร่กระจายเลียนแบบกันไปทั่วโดยเห็นว่าเป็นสิ่งถูกต้อง และเมื่อถึงตอนนั้น "เข็มทิศศีลธรรม" ของคนไทยเราจะบิดเบี้ยวยอมรับสิ่งผิดเป็นถูก ทายได้ว่าบ้านนี้เมืองนี้จะมีปัญหาร้ายแรงยิ่งกว่านี้ในอนาคตถ้าไม่รู้ว่าจะอะไรคือสิ่งผิดและถูก

น้ำจิ้มอาหารสมอง

การโกหกที่ร้ายแรงที่สุด คือการโกหกตนเอง